

Núm. de Protocol: 1000027/2017
Núm. Rotlle: TSJA-0000031/2017

SENTÈNCIA 20-2017

PARTS:

Apel·lant: Sra. MCC

Sr. JCC

Representant: Sra. CFL

Advocat: Sr. ABG

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocada: Sra. EGL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, sis d'abril de dos mil disset.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000027/2017**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **M.I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- Els Srs. MCC i JCC van interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de Govern de 15 de febrer de 2017 que desestima el recurs d'oposició formulat contra la petició d'intercanvi d'informació en matèria fiscal emanant de l'autoritat competent de la República francesa, per la qual es demanava d'obtenir informació en el marc d'un procediment d'investigació fiscal que l'autoritat competent està duent a terme sobre els interessats, pel que fa a l'impost sobre la renda, contribucions socials i l'impost sobre el patrimoni dels períodes 2013, 2014 i 2015.

2.- Per sentència del 10 de març de 2017 el Tribunal de Batlles ha desestimat íntegrament la demanda formulada pels agents i declarat la resolució impugnada com ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

3.- Contra la mateixa la part agent formula recurs d'apel·lació. En el seu escrit d'apel·lació de data 29 de març de 2017, els Srs. MCC i JCC sol·liciten la revocació de la dita sentència en base als següents motius:

a) S'ha vulnerat el seu dret a la defensa, atès que el GOVERN va negar als interessats obtenir la còpia de l'expedient administratiu.

b) La petició d'informació incompleix el requisit de l'article 4 apartat 1.f) de la Llei 3/2009 d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia (en endavant, la Llei 3/2009), perquè l'Estat requeridor no ha aportat en la mateixa suficients elements que permetin creure que la informació sol·licitada està a l'abast de l'autoritat competent andorrana.

c) La petició tampoc compleix amb els requisits de l'article 4 apartat 1 i) i h) de la Llei 3/2009 ni els de l'article 4 apartat g) i h) del Reglament que desenvolupa aquesta llei.

4.- En la seva contesta de data 3 d'abril de 2017, el GOVERN s'oposa al recurs d'apel·lació i estima en substància:

a) No s'ha vist vulnerat el dret a la defensa dels interessats, per quant el dret a la informació en aquest procediment es concreta en la consulta de l'expedient administratiu, no en l'obtenció d'una còpia.

b) No es pot dubtar de les afirmacions fetes per l'Estat francès, però si l'adversa les considera errònies, li correspon a aquesta d'aportar proves fefaents, sense que sigui suficient afirmar de forma abstracta que la petició no compleix amb els requisits legalment establerts.

c) La petició inclou tots els elements necessaris per a la seva validesa.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència.

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del present recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia i 8 de la Llei 3/2009, de 7 de setembre, d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia.

Segon.- El primer dels motius d'impugnació que articulen els recurrents fa referència al fet de que no han pogut obtenir còpia de l'expedient administratiu. Aquesta argumentació ja ha estat examinada en altres processos de la mateixa naturalesa que s'han seguit davant d'aquesta Sala, de manera que procedeix aplicar idèntics criteris que en casos anteriors, en virtut del principi d'unitat de doctrina.

En aquest sentit, com es va dir en la sentència 03-2017, de 31 de gener, entre d'altres:

“En tractar-se d'una qüestió que fa referència al procediment, resulten aplicables de forma prioritària les disposicions de la normativa sectorial, que en aquest cas conté la Llei 3/2009 i el seu Reglament de desenvolupament, de 12 de novembre de 2014. Doncs bé, l'article 6 del Reglament, a més de preveure la possibilitat de decretar el secret total o parcial, d'acord amb l'article 8 de la Llei, estableix de forma general que, un cop iniciat el procediment, “existeix la possibilitat de consultar l'expedient tramitat per l'Autoritat competent”.

En aquest cas, la recurrent va tenir accés a l'expedient en la forma que preveu la referida disposició reglamentària, mitjançant consulta del mateix, i no consta que aquest fet li hagi causat cap tipus d'indefensió, ja que ha pogut exercir els medis de defensa que ha considerat oportuns, amb ple coneixement de causa, per la qual cosa s'ha de descartar que existeixi cap vici determinant de l'anul·labilitat de l'acte, segons l'article 49.1 del Codi de l'Administració”.

Els recurrents reproduïx substancialment en aquesta alçada els mateixos arguments que van formular en la primera instància, que no desvirtuen les raons en què es basa la sentència de la Batllia, que cita expressament les anteriors resolucions d'aquesta Sala. En conseqüència, en haver pogut copsar perfectament els interessats l'abast de la petició d'informació, en el moment de la consulta de l'expedient, s'ha de descartar que concorri cap tipus d'indefensió que pugui determinar la invalidesa de l'acte impugnat per aquesta causa.

Tercer.- Els recurrents afirmen que la petició d'informació fiscal no compleix el requisit de l'article 4.1.f) de la Llei 3/2009, de 7 de setembre, segons el qual aquella ha de contenir:

“f) Els motius i els elements que permeten pensar que la informació sol·licitada està a l'abast de l'autoritat competent o en la seva possessió o bé que pugui ser obtinguda per una persona que es troba sota la seva jurisdicció”.

L'examen de l'expedient administratiu permet apreciar que, en el marc d'una investigació duta a terme prop dels interessats per l'Administració tributària francesa, aquells van declarar que disposaven de béns immobles a Andorra i de dos comptes oberts en establiments bancaris del Principat, que no havien estat inclosos en les declaracions fiscals presentades a França.

En conseqüència, es troba suficientment motivada la petició d'informació fiscal, ja que, segons les pròpies declaracions dels interessats, aquests són titulars de diversos béns situats a Andorra, de manera que no hi ha dubte que les dades sol·licitades estan a l'abast de les autoritats del Principat, a les quals es demana la informació corresponent. S'ha de concloure, doncs, que el requisit de l'article 4.1.f) de la Llei 3/2009 s'ha complert clarament en aquest cas.

A més, com resulta del paràgraf 77 dels comentaris a l'Acord sobre intercanvi d'informació en matèria tributària de l'OCDE, la part requerida no té l'obligació d'investigar ni de comprovar les declaracions presentades per la part requeridora, essent la responsabilitat respecte la veracitat de les dites declaracions de la part requeridora.

Quart.- En darrer terme, els apel·lants sostenen que tampoc s'han complert els requisits de l'article 4.1, apartats h) i i), de la Llei 3/2009, segons els quals l'autoritat requeridora ha de presentar:

“h) Una declaració que certifiqui que la petició és conforme a les disposicions legislatives i reglamentàries així com a les pràctiques administratives de l'Estat requeridor.

i) Una declaració que certifiqui que l'Estat requeridor ha utilitzat, per obtenir la informació sol·licitada, tots els mitjans disponibles en el seu propi territori, salvat aquells que li puguin comportar dificultats desproporcionades”.

L'examen de l'expedient administratiu permet constatar que la sol·licitud d'intercanvi d'informació fiscal emesa per les autoritats tributàries franceses manifesta expressament que:

“Il est précisé que les moyens de collecte du renseignement, prévus par notre procédure interne et utilisables à ce stade, ont été épuisés. Tous les moyens disponibles en interne ont été épuisés. La présente

demande est conforme aux dispositions législatives et aux pratiques administratives françaises”.

En conseqüència, s'ha de concloure que s'han complert de forma suficient els requisits de l'article 4.1, apartats h) i i), de la Llei 3/2009, que desenvolupa l'article 4, apartats g), h) i i), del Reglament de 12 de novembre de 2014, ja que la declaració emesa per l'autoritat requeridora acredita totes les circumstàncies que preveuen els preceptes esmentats, que consisteixen essencialment en la legalitat de la petició des del punt de vista del dret francès, cosa que comporta la possibilitat d'obtenir les dades sol·licitades en aquell país, i l'esgotament de les vies internes per obtenir la informació.

Procedeix, per tot això, desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació i confirmar en els seus propis termes la sentència impugnada.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les costes d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposen el Srs. MCC i JCC contra la sentència dictada el 10 de març de 2017 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament en matèria de costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.